

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 273

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, NOVEMBER 18TH, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

ZAHVALNI DAN · SLOVENSKI DAN

Martinova v Girardu!

Gospodinjski klub iz Girarda, Ohio, nam sporoča, da prirediti prijetno domačo veselico v soboto 21. novembra. Naše slovenske žene in dekleta želijo pogostiti sv. Martina in vabijo vse prijatelje in znance od blizu in daleč, da jih obiščejo na omenjeni večer. Prireditev je v korist Slovenskega Narodnega Doma v Girardu. Vstopnina k prireditvi je malenkosta, samo 25c. Zabavo boste imeli vsi gostje prvo-vrstno, ker se je Gospodinjski klub izredno potrudil, da v resnicni postreži vsem gostom. Umek orkester bo igral domače valčice in polke. Na veselo svidenje v soboto 21. novembra v Girardu. Več Clevelandčanov bo tam, in prijazna naselbina Girard se bo gotovo odzvala tudi v obilnem številu.

Preveč medvedov

Greenville, Maine, 17. nov. — Država Maine trpi letos na preoblici medvedov. Samo v okolišu 50 milij od mesta Greenville računajo, da se nahaja nad en tisoč teh zverin. Dva moška sta bila zadne dneve ubita od medvedov. Medvedi sicer ne napadajo ljudi, toda kadar so lačni, tedaj pograbijo vse, kar jim pride nasproti. In loka mora vladati med medvedi v Maine radi njih silnega števila. Mnogo medvedov se je izselilo iz bližnje Kanade, kar smatrajo nekateri za znak zgodnje in ostre zime. Ljudje se ne drzejo več v gozdove sami in razven če so dobro oboroženi.

Tožijo za davke

Kot naznanja župan Charles Ely iz Euclida bo mesto Euclid tožilo devet kompanij in posameznikov, ki dolgujejo zaostale davke na 15 parcelah in poslopijih v skupni svoti \$140,000. Župan Ely trdi, da dotični pravlahko plačajo davke, toda so prenemarni, da bi se na to spomnili. Mestna zbornica v Euclidu je že naredila postavo glede tožbe za davke. Tožba bo vložena te dni. Kot se je izjavil mestni pravnik v Euclidu tožbe ne bodo vložene napram onim ljudem, katerim je nemogoče plačati za ostale davke.

Želite pomagati?

Mnogi izmed vas ste slišali zadnjo nedeljo krasni glas našega mladega tenorista Stanley Potokarja, ki je pel na radiu. Kdor želi našemu pevcu pomagati, da dobi nagrado, naj nemudoma pošlje dopisnico na Burt's Jewelers, 6th Floor, Terminal Tower Bldg. Na dopisnici najkratko izjavi, da se mu je nastop in petje Stan Potokarja najbolj dopadol. Zadnji čas je samo do četrtega, 19. novembra.

So odprli šole

Solski odbor v Springfieldu, Ohio, je včeraj odredil, da se zopet odprejo javne šole, ki so bile zaprite dva tedna radi pomanjkanja sredstev. Šole bodo poskusno odprte za štiri tedne, da se preizkusi novi finančni načrt. V mestu je 26 javnih šol.

Na Zahvalni dan bo v Clevelandu odkritje spomenikov Cankarju in Gregorčiču

spominu na Simona Gregorčiča in Ivana Cankarja pojdimo malo vase in pozabimo naprednjastvo in na zmerjanje...

Delo v Kulturnem vrtu uren napreduje. V kratkem bo vse dogovorljeno. Kdor je zasledoval delo, mora priznati, da se je vodstvo delavcev trudilo, da se stvar čimprej izvrši. Skoro slavni in se sedaj ne more pozabiti ceha krasnega dneva 22. septembra lanskega leta, ko je bil odkrit spomenik škofu Baragi.

Krasno pismo Jugoslovanske

in kulturnemu vrtu je naslovil

župan mesta Ljubljane, dr. Adlešič, ki pozdravlja rojake v Ameriki. Med drugim piše ljubljanski župan: "Z živim zanimanjem spremjam vaše življenje

ko vidimo vašo živilo kulturno delavnost, ki kljub bogati in

kričeci tuji okolici ohranja slo-

venstvo v rodovih.

To bo zadnja prireditev v Kulturnem vrtu tekom graditve.

Po silnih težavah in požrtvovan-

jem delu od strani zavednih Slovencev je končno dovršeno to

ogromno delo.

Ljudje se tako zanimajo vrt. Vladni delavci v vrtu nam

spremimo, da je vedno do-

sti obiskovalcev v vrtu. Tako

Amerikanec kot nas domači-

nov. Zanimanje za Jugoslo-

venski kulturni vrt postaja od dne-

va do dneva večje, ne samo v

Ameriki, pač pa tudi v domovi-

ne Slovencem v Ameriki, zlasti

Vrhniku.

"Vaše neumorno in požrtvovo-

valno delo tudi nas v domovini

vzpodbuja v delu. Iskreno že-

lim, da bi se vam kulturni in na-

rodni vzgojni načrti, ki jih ima-

te v mislih, v polni meri posre-

čili in da bi postal Jugoslovanski

kulturni vrt nov člen v verigi

naše medsebojne vzajemnosti."

Tako piše župan glavnega mesta

Slovenije!

Iz Cankarjevega rojstnega

kraka pa posilja župan Vrhniku,

g. Ignacij Hren, krasne pozdra-

ve Slovencem v Ameriki, zlasti

Vrhniku.

V petek 20. novembra!

Marijina dekliska družba fra-

re sv. Vida priredila zanimivo

kartno partijo v petek 20.

novembra ob 7:30 zvečer v sol-

ski dvorani sv. Vida. Ves do-

biček te priredite gre za pod-

poro revnim družinam v fari.

Vsi oni, ki se udeležite te pri-

redite, prinesite s seboj naj-

manj za 25 centov vrednosti

grocerije in živil, sicer je vstop-

nina 25c. Lepa darila bodo

razdeljena gostom na kartni

partiji kot tudi door prize.

Prigrizek in dobra pijača. Kdor

koli more naj posegi to prire-

ditev in pomaga svojim ljudem

v župniji. Vsi ste prijazno vab-

ljeni.

Community fond

Aktivnost za nabiranje pri-

spevkov v Community fond je le-

tos nenavadno živahna. Komaj

dve dni je odkar so začeli s po-

biranjem, pa so že nabrali do

\$827,600, ali skoraj za

\$100,000 več kot lansko leto v

dveh dnevih. Skupna svota, ki

se mora nabrat do prihodnjega

letka je \$3,000,000.

Vile rojenice

V pondeljek večer ob 11. uri

je tetica štoklja obiskala dru-

žino Mr. in Mrs. Koželj iz E.

156th ceste in je prinesla star-

šem 8 funtov težko princezino.

Mladi ata William je zelo ve-

sel, dasi ni bil prvorjenec sin-

ka! Iskrene čestitke in da bo

vse zdravo!

Rockefellerjevi hiši

Na bivšem posestvu John D.

Rockefeller v Clevelandu se je

tekom let zgradilo 87 stanovan-

skih hiš. Dejet teh hiš je bilo

te dni prodanih. Hiše so še ved-

no lastnina Rockefellera, in pri-

nakuje se, da jih bo uprava

Rockefellerjevega premoženja

zaporedom vse prodala.

Roosevelt je dobil vseh glasov

v Clevelandu 311,117, Landon

128,947, komunist Browder 2,

V 23. vardi je nadalje glaso-

valo 7,309 oseb za Roosevelt,

702 za Landona in 512 za Lem-

keta. Nadalje je bilo v 23. vardi

cddnih 5,050 glasov za gover-

nerja Daveya in 2,102 za Brick-

erja.

Roosevelt je dobil vse glasov

v Clevelandu 311,117, Landon

128,947, komunist Browder 2,

V 23. vardi je nadalje glaso-

valo 7,309 oseb za Roosevelt,

702 za Landona in 512 za Lem-

keta. Nadalje je bilo v 23. vardi

cddnih 5,050 glasov za gover-

nerja Daveya in 2,102 za Brick-

erja.

Roosevelt je dobil vse glasov

v Clevelandu 311,117, Landon

128,947, komunist Browder 2,

V 23. vardi je nadalje glaso-

valo 7,309 oseb za Roosevelt,

702 za Landona in 512 za Lem-

keta. Nadalje je bilo v 23. vardi

cddnih 5,050 glasov za gover-

nerja Daveya in 2,102 za Brick-

erja.

Roosevelt je dobil vse glasov

v Clevelandu 311,117, Landon

128,947, komunist Browder 2,

V 23. vardi je nadalje glaso-

valo 7,309 oseb za Roosevelt,

702 za Landona in 512 za Lem-

keta. Nadalje je bilo v 23. vardi

cddnih 5,050 glasov za gover-

nerja Daveya in 2,102 za Brick-

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, po leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznosalch: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Fosmezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year.
Sing' copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio under the Act of March 3d, 1879.

No. 273, Wed., Nov. 18, 1936

O domaćih zabavah

Cas je prišel, da spregovorimo eno besedo ali dve o brez-številnih takozvanih "surprise parties," katere obhajajo naši ljudje v Clevelandu zadnjih pet let. Take partie so bile pred letom 1930 sploh nepoznane, in so nekak izrod depre- sije, oziroma prohibicije. Obenem so pa te surprise partie nekako domače praznovanje družinskih dogodkov, kot so na primer 25-letnice zakonskega življenja, včasih tudi zlate poroke, toda največkrat so te partie prijene ob rojstnem dnevu naših rojakov in rojakinj, ki postanejo 40, 50, pa tudi 43, 47 ali 52 ali celo 58 let stari. Običaj praznovati enake "surprise party" je očitno posledica prohibicijskih časov, ko se ljudje niso smeli shajati v javnih prostorih, pač pa so bili prisiljeni praznovati godovanja in praznovanja rojstnih dnevov na svojih lastnih domovih, kjer so lahko nemoteno vživali opojno pijačo.

Prav nič se ne čudimo, da ljudje v današnjih časih pri-jeajo enake surprise partie. V naselbini imamo pionirje, ki so dospeli sem pred 40 ali več leti in imamo tudi mlajše naseljence, ki bivajo med nami po 20 ali več let. Prijatelji teh naseljencev želijo proslaviti to ali ono srebrno poroko, ta ali oni rojstni dan. Mati in oče sta se poročila v Cleve- landu pred mnogimi leti, hčerke in sinovi so odlasti, otroci so se seznanili z mnogimi drugimi hčerkami in sinovi, pri- telji iz stare domovine, ki prihajajo iz enih in istih vasi, — skratka vsi so pripravljeni prirediti surprise party očetu, materi, bratom, sestram, sorodnikom, stricem in tetam.

Na takih surprise parties se zborejo ljudje, največkrat od 40 do 200 ljudi, kot se pač partie pripravi. Nekateri jo imajo v svojih lastnih domovih, drugi pa v narodnih domovih. Stotine in stotine dolarjev se potroši ob enakih pri-reditvah, in sicer za darila, za cvetlice, za jedila, za avto-vožnjo, za najemino dvoran in enako. Nihče nikdar ne od- reče, pač pa slaherji rad prispeva, češ, da bom imel "good time" in voščil svojemu prijatelju ali prijateljici vse naj- boljše!

Kot smo rekli, stotine dolarjev se žrtvuje za eno samo takih parti, in tem zadnjih petih let so naši rojaki pri- deli surprise partie stoterim rojakom in rojakinjam. Če ra- čunamo, da se povprečno potroši v delu, v prispevkih in v denarju približno \$200.00 za eno tako surprise party, in če rečemo, da smo imeli v Clevelandu tekem zadnjih petih let približno 300 takih parti — raje več kot 300 — nam pravijo računi, da smo tekem najbolj depresijskih časov potrošili najmanj \$60,000 v Clevelandu za surprise partie. Skoro gotovo pa je, da smo potrošili gotovo več.

Oni, katerim v počast so bile prijene take proslave, gotovo dobro vedo, koliko je bila vredna surprise party. In povedali nam bodo tudi iskreno, da se ne motimo, pač pa da smo vzelši številke.

To je ena stran ali plat zvona teh surprise parti. Veselo življenje, uživanje vseh dobro, pijače, darovi v dolarjih, ples in godba, za kar vse se mora plačati in plača se takoj v največ slučajih, potem pa pride na vrsto mi časnikarji in uredniki, ki smo navadno zadnji pri takih prireditvah.

Navadno se nas vabi k surprise partijam, in v številnih slučajih se tudi odzovemo ali pa prispevamo svoj narodni davek k uspehu partije. In ko je vse gotovo in ko se vsi du- hovi streznejo, pridejo v naš urad dobro ljudje, ki prinesajo zahvalo za surprise partijo. Joj in joj, kako so ljudje za- cedeni, ljudje, ki so darovali po \$5.00 ali več dolarjev za sur-prise partijo, ko zvedo, da morajo plačati za zahvalo \$3.00 ali \$5.00. Za pijačo ples in darove na surprise party — o. k. — toda za časopis plačati zahvalo nekaj dolarjev — ne, to je preveč!

Dobi rojaki pozabijo, da je treba v uredništvu njih zahvalo vso prepisati in slovenično urediti, potem dobijo zahvalo, popravljeno in pravilno sestavljen, stavci v roke, katere vzame najmanj eno uro ali več, da jo nastavijo na stroju, potem je treba narediti odtis, pazno čitati zahvalo, da ni po- mot, in končno zahvala, ki se tiče le 50 ali k večjemu 200 rojakov, vzame obširen prostor v časopisu. Mnogi misljijo, da se to naredi kar tako pod roko, toda v resnicu nas take zahvale vedno veljajo več kot dobimo za nje.

Mi smo prepričani, da ni med našimi naročniki nikogar, ki bi delal za manjšo svoto na dan, kot ga pa stane življenje, ker v tem slučaju sploh živeti ne bi mogel. In mogoče bodo naši naročniki tudi prepričani, ko bodo čitali te podatke, da tudi uredništvo in uprava ne more živeti — od zraka. Kadar imate vi, prijatelji naši, lepo surprise party, ko prispevate obilno v denarju in blagu za kratki čas, pomnite, da so tudi naši uslužbeni deležni plačila, kadar se jim sline cedi-jo, ko morajo staviti, kako ste se imenito imeli na svojih surprise partijah.

Za kulturni vrt

To je poročilo od newburške kulturne stvar, dokler se ne- ga okrožja, ki deluje za Jugoslo- uročničijo naši nameni, za kate- vansk kulturni vrt, da bo cenje- re smo se zavzeli, nameč, da se na javnost vedela, kako obstoji postavita spomenika našim veli- ūsim možem: Simon Gregorčič in Ivanu Cankarju. Za to so na- mo še vedno na delu ter da bo-

vala in sedaj se je že nekaj dru- štev obljudilo oziroma so sklenila, da se korporativno udeležijo 26. novembra, na Zahvalni dan, velike slavnosti odkritja spome- nikov. Nadalje se se še vedno po- bira donesek in prispevke za kulturni vrt. Sledič so prispe- vali:

Za olepšavo vrta po \$2: Frank Kastelic; po \$1: Frank Kokoteč, Martin Hren, Anton Miklavčič, Valentin Vidmar, Jos. Zadnik, Miss Frances Jan, John Nose, Anton Habjan, Joe Miklči.

Po 50c: Joe Stimec, Louis Perhavec, Frank Lešnik, Ignac Praznik, Frank Globokar, Frank Stopar, Joe Skufca, Louis Hočevar, Anton Rodič.

Po 25c: Ignac Zaletel, Gregor Zakrajsk, Anton Gros, 10c Mike Stradiot.

Za spomenik Simon Gregorčič- ē, po \$1.00: Anton Železnik, Frank Silbitzer, Frank Zubukovec, Joe Zadnik, John Kožar, Anton Ponikvar, Anton Erjavec, Stanley Kužnik.

Po 50c: Frank Kodeh, John Tomažič, John Lukač, Frank Sadar, Anton Vatovec, Miss Anna Traven, Joe Vadnal, Joe Ropotec, Louis Perhavec, John Teršina, Frank Jan, Joe Dedeč, Joe Černe, John Mezgec, John Miklči, Frank Kastelec, Louis Hočevar, Matt Fabjančič.

Po 25c: John Cergol, Anton Ribarič, Anton Kocina.

Za spomenik Ivana Cankarja:

Po \$1.00: Joe Zadnik; po 50 centov: Frank Kodeh, John Tomažič, John Tavčar, John Lukač, Frank Sadar, Anton Vatovec, Miss Anna Traven, Joe Vadnal, Joe Ropotec, Louis Perhavec, John Teršina, Joe Dedeč, John Mezgec, Frank Kastelec, Matt Fabjančič; 30c Joe Bubnič.

Po 25c: John Fabjančič, John Cergol, Frank Valenčič.

Skupaj \$43.65.

Nabiralca Matt Zupančič in Martin Mirtel. Prav lepa hva- ja nabiralcem za njiju trdin ter larvalem za njih dar. To je dina prava organizacija, ki de- a za kulturo in ponos sloven- tva. To podpirajte še naprej.

Se enkrat kljčem: Vsi na plan- ia 26. novembra in pokazimo e, da smo za naš kulturni vrt.

Anton Meljač, tajnik.

Girard, O. — "Vsi na največji kulturni narodni praznik v našo drago slovensko metropoli!" tako naj se glasi skupen in mogočen glas našega naroda. — Na ameriški praznik — Zahvalni dan — 26. novembra, bo naš narod v celoti pokazal svojo si- lo in moč, ko se bosta okrila spomenika dveh velikih sinov slovenških mater in velikih sinov slovenškega naroda. To sta moža, katerih spomenika bosta od- krita na Zahvalni dan v naši drugi Sloveniji, v Clevelandu, v Jugosl. kulturnem vrtu. To sta naš pisatelj in genij sloven- ske literature Ivan Cankar, in preroški pesnik našega Primorja, Simon Gregorčič. To bo eden najveličastnejših dni naše- ga izseljenega naroda, ko se bo naš narod poklonil spominu teh dveh svojih velmož.

Zato bi bila tudi za nas, kot zavedne sinove in hčerke slo- venškega naroda, sramota, če se ne bi odzvali ta dan in ne pri- hiteli na to pomembno slavnost. Kajti naš pesnik Gregorčič je zapisal: vse mati kmečka je ro- dila, beli cvet na polju tvoji so- sinovi Slave. Če se bomo ravnali po besedah našega pesnika, ne bo nikogar med nami, ki bi zamudil ta narodni praznik. — Vsak Slovenc, ki ima le še is- kriče spomina na svojo mater in rodno grudo, se bo ta dan pokala- zil in stopil med naše vrste, in s tem bomo dokazali, da smo še vedno oni narodni sinovi in hčerke, ki tudi tukaj v naši novi domovini spoštujemo plemenite ideje, ki sta jih sejala naša du- svena velikana — Ivan Cankar in Simon Gregorčič. Ponosni

pokažemo ostalim kulturnim na- rodom našo veliko kulturno vz- jemnost, ki bo zapisana v naši tukajšnji zgodovini in pričala našim potomcem, da smo bili v resnici narod, ki je ljubil in spo- stvoril iz srca Boga in svojo ro- grudo in da smo imeli spo- stovanje tudi do naših slavnih mož, ki jih je zibala naša narodna knečka mati.

V naši novi metropoli se je v resnici zgodil in nebo vpijoč na- rodni in kulturni škandal, ko je bila ukradena soha našega pisatelja Ivana Cankarja! To je narodni greh, ki ne more biti nikoli odpuščen. Osebi, ki je iz- tegnila roko po tej sohi, je vsak čut dostojnosti in morale po- vsem otrplil in odpovedal in če je bila to roka slovenske osebe, se lahko smelo trdi, da je sled- nja to storila v duševni blaznosti, v divjem fanatizmu in na- je ta tativna prikazala kot celo- to, da smo barbarski narod ki mu ni svet niti spomin svojih mož.

Zadnji teden sem čital v Glazu- su Naroda v kolonah, ki jih piše Fr. Kerže, poznani pisatelj, in sicer pod zaglavjem "Pod vašo lipo. On je prav po pravici po- vadal, da soha ni last posamez- nih oseb, marveč celokupnega naroda. Ako to ni res, naj bi jo postavil v kulturni vrt napred- ni element. Toda voditelji, ki so se pokazali kot katoliški možje so odkrili s pomočjo zavednega katoliškega naroda spomeni- škofu Baragi, zdaj pa ravno isti možje delujejo, da odkrijejo z narodovo pomočjo spomenike še dveh velikih mož, s čemer bo- do pokazali, da so storili svojo narodno dolžnost. Zato je ne- odpuščljiv greh za nas, da smo tako površni ter se skrivamo, namesto da bi pokazali, da sto- jimo za našim narodnim pionir- jem, Mr. A. Grdino, ki je v resni- ci edini mož, ki se ne strašno borja za ideale naše katoliške in narodne misli. Ako smo bili do- slej zaspani, pa vstanimo vsi na Zahvalni dan in pokažimo naše- mu borce, da ga spoštujemo in častimo kot mogeno steber. To bomo pa dokazali, če se odzove- mo in soglasno priznamo njego- vo plemenito delo, ki ga je mož izvršil in ga še vrši s pomočjo cibornikov in narodom kot celo- to. Čast vam vsem ki ste se zavzeli, da bo soha vseeno po- stavljenja in pričale, da je to de- lo mož, ki so bili v resnici sinovi našega naroda, ki so se borili za pravico, kulturo in dobro ime na- šega tuj naseljenega naroda. Ta dan naj odjeknejo kljici našega velikega pesnika: Tvoji so sinovi Slave!

Vas vse pozdravlja
John Dolčič.

Kaj bo 27. decembra?

No, kaj se ne veste, da bodo imele članice društva sv. Helene od KSKJ tisti večer "Nevesto iz Amerike" na održi Slovenskega doma na Holmes Ave.? To bo če- sto nekaj novega, kajti omenje- no društvo privič vprizori to igro. Igrale bodo same članice tega društva.

Nekaj pa je, kar mi ne gre v glavo, to je, da kar ne morem razumeti, da bo navzoča nevesta iz Amerike, ampak kje pa bodo dobitne ženine? To mene skrbi, vidite. Pravijo, da bodo samo članice društva nastopile v igri, in ker je to društvo žensko dru- štv, kje, za božjo voljo, pa bo- do dobitne ženine. Saj ne morejo imeti neveste brez ženina, kaj ne, da ne. Vse mogoče, da ga bodo še iskat med občinstvo v

ORLOV
LETNI
VELIKI
puranov bazar
PRIHODNJO NEDELJO
22. NOVEMBRA
v pritličju cerkve
sv. Viða

dvorani. (Joe Pograjc, glej, da bo navzoč, ker take prilike ne bo nikdar več v Ameriki. Op. Jak.) Jaz se bom tisti večer le- po napudral, pa še malo našmin- kal, da bom zgledal kot kak fest gorenski fant. Mogoče pa bodo izbrale mene, kaj se ve. In če me bodo, to bom zavriskal in zapel ter društvo sv. Helene nevesto vzel, da ne bo ploha vlekla pred

odprt. Pravi, da bo napravil ž da je bil odslovjen družinski njimi rekrutsko vežbo v ponvi. Verjetno je, ker John je zelo resnega značaja in povrh še Go- renjec.

Pred nekaj dnevi sem se mu- din na poznani Frank Kauškovi farmi, ki se nahaja komaj par sto čevljev od White Rd., v Wickliff, O. Frank je brat Leo Kauška, ki vodi skupno s Frank Kovačem dobro idoči čistilnico za oblike ter brat John Kauška, grescerista in mesarja na Kewa- nee Ave. Brat Joe pa ima v najemnu poznane Goriškove far- me na St. Clair Ave., Euclid, Ohio.

Frank je zelo vesel in do- brovoljne narave. Je mož bese- da poln dobre volje in dobrega srca. Rojen je v okolici Stične na Dolenjskem in dobrinčiu v postrežbi in pomoči. Vesel je, če more komu kaj dobrega stori- ri in pomagati.

Soprga, Mrs. Jerica Kaušek je pridna gospodinja, izborna kuharica in postreživa ženica. Ljubi živali, polje in naravo. Po vojni je prišla iz vrhniške oko- ice v Chicago in pozneje v Cle- veland. Poleg lepega reda, ki ga vzdržuje v hiši, redi obilo pe- rutnine in tudi večje število pra- sičev.

Frank Kauškova družina ima veliko prijateljev, ki jo ob nedeljah obiskujejo v razvedrilu in prijateljskem pogovoru. S hribčka večkrat zadoni sloven- ska pesem in odmeva v dolino gozdov, kjer šumlja bistri poto- řek. Počmlj je tam pravi raj in sladak oddih po mestnem vr- venju.

Joško Penko, zastop. Amer. Domovine.

K ZAHVALNEMU DNEVU

Na tem mestu objavljam imen- darovcev prostovoljnih dar- ov za Šmihelsko briggalno in koliko je kdo nbral med svojimi prijatelji.

Frank Laurič \$13.26; Joe Po- grajc \$46.50; Mary Salomon — \$8.50; Anna Tomšič \$52.70; Ma- ry Blatnik \$13.10; Mike Vid- mar \$6.50; Andy Sadar \$10.15; Anna Komatar \$18.50; John Vidmar \$2.75; Rozalija Kralj \$6.75; John Bradač \$10.50; Joe Sadar \$4.45; John Janchar — \$3.25; Mary Boldin \$9.20; John Pečnik \$3.75; Mary Germ \$3.75; Anna Glavič \$7.75; An- na Turk \$6.50; Johana Pekolj \$27.05. Skupaj \$255.20.

Dolg je znašal 11,000 dinarjev. Poslalo se je pa 12,000 dinarjev. Večjo vsto so darovali Mr. Anton Grdina in Mr. J. Potokar (Double Eagle). Lepa hvala vsem nabiralcem in daro- valcem, vse drugo pa prepustim domovini. V stavku v molitvi se reče: reši nas hudega, amen.</p

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem Izvirniku K. Maya

Nisem smel kar tako mimo, pogledati sem moral, ali se le ne motim. Mignil sem Halefu, razjahala sva, služabnik je ostal pri živalih, midva pa sva se prerinila skozi ljudi in sva vstopila.

Pri vhodu je sedel Turek z mogočnimi črnimi brki, hudo je gledal in naju nahrulil:

"Piaster vstopnine za vsakega!"

Plačal sem za oba in ril da-

Na kolih, zabitih v zemljo, so bile pritrjene deske, čisto kakor pri nas na ljudskih vselicah, in na teh klopeh so čepeli in sedeli, kakor je kdo mogel in znal, tesno drug ob drugem, ljudje vseh vrst, — Turki, Armenji, Kurdi, židje, kristjani, Druzi, Maroniti, turski bašibozuki in Arnauti, pili šerbet in kavo, kadili ter jedli sadje in pecivo. Ob strani je bila točilnica, čisto sprejaj pa oder in na njem dva goslarja, dve harfenisti in gitaristi — vsi v tirolski narodni noši.

Ozrl sem se po šotoru.

Nabito poln je bil. Celo med klopni so stali ljudje. Če sem hotel svoj namen doseči, sem moral priti trdo do odra.

Ne meneč se za kletvice v vseh različnih jezikih sultanovih dežel, sem se preril do sprednjih vrst, potisnil brez vsakih vlijudnih poklonov posetnike prvih klopih se tesneje skup in sedel, Halef pa poleg mene. Natakar je opazil mojo odločnost, z globokimi pokloni je pritekel in vprašal, kaj bova naročila.

"Šerbet za dva!" sem naročil. Plačal sem za dve časi sladke pijsače pet pijsastrov. — Cene so bile res kakor v največjih hotelih!

Gitaristična je med tem odpeval svojo pesem, nihče razen mene je seve ni razumel, pa ji je klub temu občinstvo ploskalo. Pridala je še kratko pesmico in šla s krožnikom pobirat. Ker sva s Halefom še vstopila, naju je obzirno prešla.

Spet so zapele gosli in harfa, nato je eden od goslarjev izginil za zastorom, godba je zadržala in gosar se je prikazal na odru, preoblečen v — rokodelskega pomočnika, v raztrganih škornjih, potlačenem klobuku, s svežnjem na ramu in s palico v roki. Zapel je znan rokodelski pevec. Tudi njenemu je hvalječno občinstvo ploskalo in vzklikalo, čeprav nobeden izmed njih niti pojma nima o rokodelskem pomočniku, ki je potuje iz kraja v kraj, da si ogleda svet.

Nisem več dvomil, ti ljudje so bili moji rojaki!

Da bi preizkusil "mednarodnost" teh potujočih pevcev, sem vprašal sopranistinjo, ki je pravkar spet prišla mimo s svojim krožnikom, po turško:

"V kakem jeziku pojše?"

"In res, odgovorila mi je gladko po turško:

"Nemški pojem."

Nadaljeval sem angleški:

"Torej ste Nemka?"

Pogledala me je pa odgovorila po angleško:

"Do. Z nemško-češke meje sem doma."

Se sem poskusil s francoščino:

"Iz katerega mesta?"

"Brežnice."

"Kajne, nedaleč od saške meje?"

Vsa iznenadena je vzkliknila, topot pa nemški:

"Čisto prav! Jej, tudi nemški znate?"

"Kakor čujete."

"Tu v Damasku?"

"Tu v povod."

"Torej ste Nemec?"

"Seveda! Vaš rojak."

Poklicala je tovariše in veselega iznenadjenja ni bilo ne konca ne kraja. Mene pa je stal to iznenadjenje nekaj kozarcev dragega šerbeta in v zahvali mu je zapela vsa popotna družba mojo najljubšo pesem.

Ves ginjen sem poslušal ljube domače glasove in čisto pozabil sem, da sedim v oazi daljnega Damaska in v pisani družbi vseh mogočih ljudi.

Halef se je medtem menda obilo dolgočasil, ker ničesar ni razumel, oziral se je po ljudeh in najbrž opazil kaj sumljivega. Nenadoma me je dregnil s komolcem in mi mignil z očmi proti vhodu.

Pogledal sem in opazil moža, ki smo o njem tiste dni prav mnogo govorili, da ga bom pa tako kmalu srečal, to pa mi niti v sanjah ni prišlo na misel.

Tako sem ga spoznal. Tisti lepih, finih, pa v svoji celoti tako zelo odbijajočih potez v obrazu, tisti prežičih, ostrih, bodečih oči, tistega hladnega, presunljivega pogleda, tisti temnih senc, ki so jih zariskele divje, neukrčene strasti, ljubezen, masčevalnost, sovraštvo, ne zadovoljena častižljnost, pohlep po denarju — kako bi mogel ta obraz kedaj pozabiti?

Niti gosta brada, ki jo je ta človek topot nosil, me ni mogla zmotiti.

Bil je Dawud Arafim, ki se je ob Gornjem Nilu dal klicati za Ibrahima mamurja.

Pravkar je sinil z očmi po šotoru in bistro ogledoval goste. Nisem mogel zabraniti, prepozno je bilo, najine oči so se srečale.

Imel je za moj obraz prav tako dober spomin kakor jaz za njegovega. Vzrepetal je, se naglo obrnil in hitel k vhotu.

"Halef, za njim! Vedeti morava, kje stanuje!"

Skočil sem in Halef je pohitel za menoj.

Ko svá prišla pred šotor, je Ibrahim pravkar na osliku zdiral izpred njega, njegov gonjanec se je kričaje držal živali za rep in jo priganjal v skok. Našega služabnika pa ni bilo nikjer in ko sva ga po dolgem iskanju našla pred šotorom pravljičarja, je bilo že prepozno, da bi begunca dohitela. Vrtovi oaze so mu nudili več krovov, da se nama je lahko skril.

Slabe volje sem bil, ni bilo več za veselico, naročil sem slugi, naj nuju pelje domov.

Ko je sem zagledal Ibrahima, mi je bilo, kot da bom s tem človekom spet imel opravka, rad bi bil kaj več zvedel o njem — pa mi je ušel. Tudi Halef je bil slabe volje, mrmraje različne krepke besede v svoje redke brke in končno zadržal, da je najbolje, če se vrneva domov in si spet zaigrava kako okroglo.

Odjezdili smo skozi Tomaževa vrata v Ravnico ulico. Med potom me je nekdo poklical po imenu.

Naš gospodar je bil. Stal je z mladim človekom pri vratih draguljarne. Poleg je držal sluga osla za vajeti.

Vljudno me je povabil: "Vstopi, prosim, gospod, za trenutek! Skupno se vrnemo domov!"

Razjahala sva in stopila v trgovino. Mladi mož me je prisojno pozdravil.

"Tale je moj sin Šafei ibn Jakub Afara."

Ibn pomeni sina. Mlademu možu je bilo torej ime Šafei. Njegov oče, naš gospodar in prijatelj, pa je bil Jakub Afara.

(Dalje prihodnjič.)

Lovci na človeške glave z otoka Borneo

William Beebe opisuje v posebni knjigi svoja doživetja pri Dajakih, posebnem malajskem plemenu na otoku Borneo, ki se v teh časih lovijo človeške glave. Med drugimi opisi poroča:

Dajaki so znali kar urno postaviti in razstaviti taborišče. Izvrsto poznavajo gozd in vse jim je bilo znano, karkoli je v zvezi z džunglo. Kar koprneče pa so se zagledali v mojo puško, čim smo opazili kakor divjačino, in so bili žalostni, ker nisem hotel streljati. — Imel sem v spremstvu Dajaka z imenom Drojak, ki je bil pač najdobrohotnejši in najprijejnejši izmed vseh divjakov na otoku Borneo, in mi je potrepljivo in zvesto služil. Ko se je Drojak nekega jutra precej oddalil od taborišča, ga je hotel napasti dvanajst divjakov nekega holandskega plemena. Ko se je povrnil s tega potoda, mu je osem glav viselo na pasu. Ni dosti govoril o tem dogodku. Bil je miren, preudaren človek, ki je rad molče sedeval ob taboriščem ognju in je strelil v plamene. Plameni so migotali po njegovih temnih koži in težki, medeni uhanji, ki so mu padali skoraj do ramen, so se svetli v odsvetih. Včasih smo ga pregovorili, da nam je pokazal, kako je bilo v boju in kako si je pridobil onih osem glav.

Bil je velik igralec, njegovi poslušalci so napeto zrli vanj. Vsa družba je bila jako slikovita. Vsi so čepeli v polkrugu krog ognja. Neki Malajec je boječe ždel bolj v ozadju. Zadaj za nami se je raztezača džungla ko črna stena. Najprej je Drojak počasi stopal sem in tja in njegova velika postava se je črno odražala od rumenih plamenov. To je bila predloga, ki naj bi nam bila pokazala, kako je tisto jutro šel skozi gozd. Potem je obstal in je previdno prežal s te strani na ono stran in se je oprezeno sklonil. S kretnjam in nosljajočimi glasovi nam je ponazoril, kako so se sovražni bližali: dvanajst mož se je plazilo skozi goščo k njemu. Nato je dvignil meč nad glavo in pokazal, kako je divje planil na sovražnika. Pokazal nam je okrutne potankosti boja. — Sreča in slučaj sta mu prav tako pomagala ko njegova lastna moč in urenost, ki jih nisem videl še pri nobenem človeku takoj razvitih. Sicer bi bil spritočno tolikih sovražnikov brez dvoma omagal.

V nekaterih trenutkih je Drojak pač pozabil, da ga gledamo. Tedaj pa je bil njegov obraz groznotega izraza. Bilo ga je samo sovraštvo in ok

rutnost. Vendar mislim, da je bil pošten, saj se je hotel spraviti dvanajst mož na enega samega človeka. Bil je pač boj na življenje in smrt. Osem sovražnikov je pobil, štiri je pa nagnal v gozd.

Pokazal nam je, kako so oni štirje pobegnili, kako je eden zalupal sulico v grmovje, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Potem nam je pokazal, kako je sovražnikom odrezal glave, tako da se je zadral globoko v zemljo. Ostala je v tleh in se še pozibavala. Take podrobnosti so dajale njegovemu pričevanju znak resničnosti.

Morski jastreb

PREVEL — A. Š.

On jo je pogledal ter se čudo- prijateljica pospeševala tvoje ma čudil, kaj ji roji po glavi, napredovanje, o Sakr-el-Bahr?"

"On se je glasno zasmehjal. — "To si storila?" je vprašala.

"Le smeje se, če ti je na tem, vendar zato ni nič manj resnično," je rekla. "Izgubi mene, pa izgubiš s tem svojega najboljšega zaveznika. Samo pomisli, Sakr-el-Bahr, kaj bi se zgodilo,

če bi katera druga zavzela mesto, morda taka, ki bi z lažmi in natolcevanjem zastrupila njegovo mnenje o tebi! — Zakaj ta frankovska deklica, ki si jo iztrgal iz objema njene domovine, te gotovo ne more ljubiti!"

"Saj sem povedala: da zadostim svoji hipni muhi."

"Kakšen pa je značaj te nedne in drage muhe?" je hočel vedeti.

"Samoa ta, da bi postala ta sužnja moja lastnina," je odvrnila izbegajo.

"In kje je dobila ta muha, da bi posedovala to sužnjo, svoj izvor?"

"Preveč vprašanji mi staviš!" je vzkliknila jezno.

Oliver je skomignil z rameni in se nasmehnil: "In ti na premoval vprašanji odgovariš."

Zenska je prekrizala roke na prsih ter mu pogledala v obraz.

"Z eno besedo, Oliver-Reis," je rekla, "ali jo hočeš prodati za tri tisoč filipov?"

"Z eno besedo — ne!"

"Je ne prodaš? Niti ne za tri tisoč filipov?" je rekla osupljeno.

"Niti za trideset tisoč ne," je odvrnila. "Oma je moja in ne oddam je. Nu, zdaj ko sem ti jasno povedal svoje mnenje in ko bi najino nadaljnjo govorjenje pomenilo samo potrato dragocenega časa, kar bi utegnilo postati nevarno tako tebi kakor meni, te prosim, da nemudoma odideš."

Nastal je kratek premokl in nihče, ne Oliver ne Fenzileh, ni opazil, da se je pojavil na bledem obrazu Rozamunde iz razskrajnega zanimanja. Nihče njeni namreč ni slutil, da razume mlačenka francoščino in ji je bilo mogoče slediti njunemu pogovoru, ki se je vršil v oni znanih "lingui franci," ki je sestojela iz mešanice francoščine in arabščine.

Fenzileh je pristopila tesno k njemu. "Nočeš je torej prodati, takoj!" je ponovila z glasom, iz katerega je zvenela grožnja.

"Nikar si ne bodi tega tako govoril! Če je nočeš dati meni, te dej boš prisiljen, da jo boš dal Asadu. On sam bo prišel osebo."

"Asad?" je vprašal začuden.

"Da, Asad-ed-Din," je rekla, nato ga pa pričela spet prositi.

"Torej bodi vendar pameten! Mar ni bolje napraviti dobro kupcijo z menoj, kakor slabu s pošto?"

On je odmajal z glavo. "Nobene kupcije ne nameravam dela-

ti ne s teboj, ne z njim. Ta sužnja ni naprodaj."

"Mar se boš drznil zoperstavljati Asadu? Povem ti, da si jo bo on vzel, pa će je naprodaj ali ne."

"Vidim, vidim . ." je dejal in zožil oči. "In strah, da je ne bi dobil Asad, je podlaga tvoji muhi, da jo hočeš kupiti sama za takso visoko ceno . . . Zavest, da se tvoje cvetje osipa, ti je pognala strah v kosti, da bi toliko lepote in miline, ki jo je v tej sužnji, popolnoma ne izpodrinilo tebe iz gospodarjevih misli, ne?"

Dasi ni videl njenega obraza, da bi ga mogel študirati, vendar mu je trepet njenega telesa sve- dočil, kako je razjerjena.

"In če bi bilo tako?" je končno rekla. "Kaj bi bilo?"

"Bilo bi lahko mnogo ali pa malo," je odvrnil.

"Mnogo bi to lahko pomenilo," je naglo odgovorila. "Mar nisem bila vedno tvoja prijateljica? Ali nisem vedno naglašala tvojo hrabrost pred svojim gospodarjem in kakor prava

Pa že vidim, kam polziš . . . Če pomnila: "Na noben način me bi se ravnal po tvojem nasvetu, bi ti z enim udarcem ubila dvoje muh. Prvič bi jaz spravil mladenko iz dosega njegovih rok, in drugič, ker bi to storil, bi si s tem nakopal na glavo njegovo sovraštvo. S čim naj se bolj ustreže tvojim željam?"

"Krivico mi delaš!" je protestirala. "Vedno sem bila tvoja prijateljica. Hotela sem . . ."

Nenadoma pa je premolknila ter prisluhnila. Tišino noči so pretrgali krikli, ki so prihajali iz smeri Bab-el-Oueba. Naglo je stekla do terasine ograje ter pogledala čez.

"Glej, glej!" je vzkliknila s strahom v glasu. "On je, Asad-ed-Din!"

Sakr-el-Bahr je pristopil ob njeni strani ter uzrl skupino mož, ki so prihajali s plameničami v rokah od mestnih vrat.

"Zdi se skoro, da si govorila resnico, o Fenzileh," je rekla.

Ona ga je pogledala in rekla: "Kmalu ne boš imel nobenega dvoma več o tem. Ampak kaj bo z menoj?" Strahoma je pri-

BOŽIČ v stari domovini

Ekspresni parnik iz New Yorka

NEW YORK

10. DECEMBER

BREMEN

18. DECEMBER

Brzi vlak ob BREMEN v Bremerhaven zajameč udobno potovanje do Ljubljane. Izbrane zelzniške zvezne od Cherbourg-a ali Hamburga.

Za informacije vprašajte pri
AUGUST KOLLANDER CO.
6419 St. Clair Ave., Cleveland, O.HAMBURG - AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

SPOMNITE SE SVOJIH DRAGIN V STAREM KRAJU ZA BOŽIČ

Lepa in hvalevredna je navada, da se ob praznikih kažejo: BOŽIČ, Velika noč in drugi, spominjamo na one drage, ki so onstran morja v domovini, ter jih skušamo razveseliti na en ali drugi način. Ni pa bolj primernega darila kot je darilo v denarju. Vsakdo, ki dobiva pisma iz starega kraja ve, kako se ljudje pritožujejo zoper draginjo in pomanjkanje denarja; so pač razmere take in ljudje se res potrebni podpare in pomoči. Mi, ki smo tukaj, smo mnogo na boljšem; res je, da tudi tukaj niso razmere sijajne, daleč od tega, vendar skoraj v vsaki družini je kdo, ki ima delo in z nekoliko požrtvovanosti se lahko prihrani nekaj dolarjev, s čemer se onim v domovini napravi mnogo veselja.

Ker nikakor ni varno pošiljanje denarja v pismih, posebno sedaj ne, ko se približujejo prazniki, mnogo pišem namreč nikdar ne pride v roke onim, katerim so namenjena, se torej poslužite za pošiljanje denarja v staro kraj tvrdke, ki je že na tisoče dolarjev odposlala v staro kraj, tvrdka, ki ima dobre zveze s starim krajem in tvrdke, kjer boste prav vladljivo sprejeti in v vsakem oziru zadovoljno postreženi, tako z dnevnimi cenami kakor s točno postrežbo, to je tvrdka:

AUGUST KOLLANDER
6419 St. Clair Ave., v S. N. Domu

KOLLANDER pošilja denar v dolarjih, dinarjih, lirah in šilingih, kakor pač pošiljalci želi. Vsaka, tudi najmanjša pošiljatev, je garantirana in bo točno izvršena, za vsako dobi pošiljalci lastnoročni podpis prejemnika ali potrdilo od pošte.

Pri KOLLANDERJU dobite tudi jugoslovanske in italijanske znamke.

Vsakdo, ki pošlje denar v stari kraj dobi pri Kollanderju krasen stenski koledar zastonj.

Želodčno zdravilo iskreno priporočeno

**TRINER'S ELIXIR
OF BITTER WINE**

**Ne boste
sužnji
neprebabnosti**

NAROCITE SI PROSTI VZOREC —
Triner's Bitte Wine Co.
544 S. Wells St., Chicago, Ill.
Pošljite mi brezplačni vzorec.
Ime
Naslov



LOUIS OBLAK
TRGOVINA S POHLEŠTVOVIM
Pohlešto in vse potrebuščine
za dom.
6303 GLASS AVE.
Henderson 2978

PODPIRAJTE SLOVENSKE
TRGOVCE!THE FUND
SHINES THROUGH

1936 CAMPAIGN



NAZNANILO IN ZAHVALA

Vsemogočnemu Bogu se je zdelo vredno poklicati v večno življenje našega tako ljubljenega sina in brata

RAY MARVAR-JA

ki je nenadoma preminul v Floridi dne 25. oktobra, potem ko se je podal tja na odih iz Clevelandca, in je nameraval v Floridi si pomagati k boljšemu zdravju. Vest o nenadni smrti našega ljubega sina in brata je globoko potrla vso našo družino, ki je doživel žele toliko smrtnih slučajev tekom zadnjih let, in nas je nenadna smrt poznega Raya še toliko bolj prisadela in užalostila naše duhe in srce.

Pokojni Ray Marvar je bil rojen 2. februarja, 1912, v Clevelandu in je bil vedno v največje veselje in ponos naši družini, za to njegovo zgubo toliko hujše pogrešamo. Nas tolaži edino upanje, da se nahaja pri svojem Stvarniku v nebesih. Pokopan je bil na katoliškem pokopališču na Calvary Cemetery v Clevelandu, potem ko je bilo njegovo truplo prepeljano iz Floride.

V času naše globoke žalosti za umrli gorenje ljubljenim sinom in bratom so nam izkazali sorodniki, prijatelji in znanci toliko gorskoga sočustvovanja, da je v resnici naša globoka dolžnost, da se iskreno zahvalimo vsem. Nismo pričakovali toliko gorskih simpatij, za to se pa toliko bolj iskreno zahvaljujemo vsem, ki so poslali krasne cvetlice na krsto mladeniča, ki so darovali za svete maše, ki so darovali avtomobile za prevoz pogrebcev, ki so se udeležili pogreba in nosili krsto in vsem onim dragim našim prijateljem, ki so prišli v tako obilnem številu pokropit pokojnega našega sina in ljubega bratca.

Iskreno lepo in čuteče se zahvaljujemo sledenim, ki so darovali svoje avtomobile za prevoz prijateljev ob pogrebu ranjkega v cerkev in na pokopališče: Mr. J. Marvar, E. 61st St., Mr. in Mrs. Planinsek, John Hrovat, M. Telich, Frank Marn, M. Peters, Mrs. H. D. Smith, Stanley Turopolac, Mrs. Pucel, John Poznik, A. Bokal, Mr. in Mrs. Felix Surtz, John Zaletel, Eleanor Kardell.

Za številne in krasne vence in cvetlice se moramo zlasti zahvaliti sledenim našim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so tako prijateljsko počastili spomini ranjkega z najkrasnejšim cvetjem: Mrs. Mary Marvar in sin Johnnie, Mr. in Mrs. Felix Surtz, The Richman Bros., 5th Floor Office, Girls and Fellows, Banko družina, Lillian Banko, C. & J. Smith, Josephine Marvar, Mildred Kress, Mr. in Mrs. Paul Mordvar & Sons, Mr. in Mrs. A. Silvis, Mr. in Mrs. S. Arneett.

Mr. in Mrs. Paul Keylerber and family, Mr. Leitch and family, Kate and Bill Hauser, Mr. John Peters and son Charles, The Sheuring family, Richmond Heights Firemen, Louis J. Pire, Mr. and Mrs. Frank Marvar and family, Mr. in Mrs. Joseph Marvar and family, družina Horvat iz Edna Ave., Anton Bokal in družina, Frank Marvar Jr., Edward Marvar in John Marvar, Zaletel family, Joe Klemencic, State Highway Employes and NERA employees, Frank Kutnar in družina.

Naša globoka zahvala gre vsem onim številnim prijateljem in znancem pokojne ter naše družine, ki so tako velikodušno darovali za sv. maše za večni pokoj prehrano nam umrlega sina. Iz vsega srca se zahvaljujemo sledenim: Mr. in Mrs. Silverole, Edward Hrovat, Frank Stuper, Marn Family, Mr. and Mrs. V. J. Hrovat, Anton Kutnar, Mrs. Zupančič iz 61. ceste, Charles Levec, Louis Hoffart, Mr. Frank Seseck, družina Joe in M. Bradač iz 167. ceste, Frank Cimperman, družina Frank Suhadolnik iz Norwood Rd., družina Kožar, Josephine in Frank Tercák, Mr. Jack Banko, Mr. in Mrs. Jos. Hrovat Jr., družina Klaus, Frank Suhadolnik iz Charleton Rd.

John Prince, Mr. in Mrs. John Leskovic, Mr. in Mrs. Henry Zalokar, J. Fischlin, družina Glazar, Mr. in Mrs. Planinsek, Mr. A. Sadar, Mr. in Mrs. J. Robeda, Antonija Bradach, Joe Ferlin, Mary Marvar, John Hrovat, Mollie Marintič, Joseph Spenko, E. M. McQuaid, Mrs. Jennie Jerič, Frank Walland Jr., John Hrovat family, Kate and Bill Hauser from Pawnee Ave., Mr. and Mrs. Evans, John Zaletel, Mr. and Mrs. John Perš, Mr. and Mrs. Longenfuss, Louis Ižanc, Edward Hanley, Mrs. Frances Jenškovič.

Mr. in Mrs. Podboy, Wilma Carns, Mr. in Mrs. Louis Oswald, Frank Walland Jr., družina Joe Centa, Mrs. Vera Kars, White Rd., Prince Family, Mr. and Mrs. Jarm, Mr. in Mrs. A. Korošec, Mr. in Mrs. Joe Hrovat, Mrs. Henry A. Taylor, Mary Bedford Stuper, Alice and Ray Holicky, Mrs. Bittenc, Mrs. Pucel in hči, Mrs. Klemenčič in družina, A. F. Svetek in družina, Lillian Banko, Bokal family, Mr. in Mrs. J. Rosel, Kardell family, Mr. in Mrs. Louis Drasler. Vsem skupaj tisočkrat iskrena hvala!

Naša globoka zahvala gre Monsignorju Rt. Rev. Vitus Hribarju, ki je prišel v hišo in blagoslovil truplo pokojnega sina in brata. Enako globoka zahvala Rev. Kužniku za vse ginalne cerkvene obrede ob priliki pogreba našega nepozabnega sina in brata. Posebno se moramo zahvaliti tudi nosilcem krste pokojnega in sicer: Anton Bokal Jr., Charles Peters, Bill Hauser, Jack Banko, Edward Hanley, Jimmie Keyerleber.

Pogrebni zavod August F. Svetek je preskrbel na najbolj dostojen način za prevoz trupla pokojnega iz Floride v Cleveland in je vodil ves sprevod na tako dostonje način, da smo mu dolžni veliko zahvalo. Posebno se pa moramo še zahvaliti g. Martinu Rakarju, pevovodju cerkvenega zborja župnije Marije Vnebovzetje za tajo ginalne pesmi ob priliki poslednje svete daritve za pokojnim sinom in bratom. Mr. Rakar nas je s svojimi pevci in pevkami in pesmimi žalostinkami globoko ganil in smo mu v resnici dolžni iskreno zahvalo.

Seveda ne smemo pozabiti naših ljubih hčera in sina, Frances Praprotnik, Sophie Smith in Ernesta, ki so darovali za tako lepe vence in bili v simpatično tolažo skupini družini ves čas, ko je naš ljubi sinko ležal na mrtvaškem odru. Bog vam vsem iskreno poplačaj in še enkrat prav globoka zahvala.

Dragi, nepozabljeni naš sinko in brat, ki si v cvetu mladosti moral zapustiti dolino solz, ko si pričakoval, da boš še dosti koristnega in dobrega storil za vse, spominjali se te bomo, dokler ostanemo na tej zemlji in pričakujemo, da se vsi skušaj snidemo nad zvezdami, kjer ni trpljenja in gorja. Počivaj mirno, ljubi naš Ray, v ameriški zemlji! Tvoji žalujoci ostali:

JOHN MARVAR, oče; CHRISTINE, sestra; FRANCES PAPROTKIN in družina, sestra; SOPHIE in ERNIE SMITH, sestra in svak, LA VERNE, hčerka; ERNIE in ALICE, brat in svakinja; BOBBIE in RONNIE, otroka.